

have havt deres Eiendomme der under særdeles gunstige Vilkaar. For Exempel, naar de have havt Værtshushold eller have gjort en anden lignende Anvendelse af Eiendommen, have de havt en særegen Fordeel netop derved, at al Concurrence har været udelukket. Vedkommende har underkrevet et saadant Revers, netop fordi han meget godt vidste, at han i Løbet af nogle Aar vilde have faaet sin hele Eiendom betalt paa denne Maade. Han er med velberaad su gaaet ind paa den Risiko, idet han har sagt til sig selv: „Seg underkriver dette Revers, det kan nu være i 5 Aar, 20 Aar, ja maaskee 30 Aar, inden det kommer til Anvendelse, men ialfald er Grunden her saa billig og alle Forhold saa fordelagtige for mig, at jeg godt kan tage denne Risiko“, og jeg er ogsaa fuldstændig overbevist om, at i mange Tilfælde ville de faae det betalt, ja der er endog Giere, der have sagt mig: „Seg har havt al den Profit af min Eiendom, som jeg ventede, den har betalt sig fuldstændigt for mig, saa nu kan De gjerne rive den ned“. Men selv om nu Anvendelsen af Lovens Bestemmelser er noget haard, er det dog klart, at det ikke kan tilkomme nogen Minister i den Grad at tilfidesætte Statens Krav, at han skulde paatage sig at betale Erstatning for Huse, hvis Giere ere forpligtede til umiddelbart paa Anfordring og uden Erstatning at rydde dem bort. Krigsministeriet har derfor ønsket kun at handle i Samklang med Kommunen, fordi det ikke ønskede alene at bære det moralske Ansvar for en saadan Gaardhed — som imidlertid var nødvendig efter Lovens Bydende —, og kun naar Kommunen ikke har kunnet give sit Samtykke til, at disse Eiendomme stode længere, har man besluttet sig til, at lade dem bortrydde. Men det er jo den allerringeste Deel af disse Bygninger, der staaer paa Expropriationsarealet; den største Deel af dem staaer udenfor Arealet. Hvorledes har man nu forholdt sig overfor dem? Smedens Statens strenge Ret var den, at den kunde fordre alle disse Bygninger fjernede øieblikkelig og uden nogen som helst Erstatning, og imedens Domsstolene vilde have givet og have givet fuldstændigt Medhold, hver Gang Krigsbestyrelsen har troet at burde fremsætte

en saadan Paastand, har man givet dem Hensstand i respective 2½ og over 6 Aar, og man har derved endogfaa givet disse Giere en Sikkerhed for, at de ikke skulde blive rorte i henholdsvis de nævnte Tidsrum, en Sikkerhed, som de paa ingen Maade havde. Det er nærent en Gave, der er gjort dem, og der er et ikke ringe Ansvar for Krigsbestyrelsen forbundet med paa denne Maade at have været skaansom. Seg skal sige det ærede Thing, hvori dette Ansvar bestaaer. Der er blevet approberet en allerhøieste Plan, som forudsætter visse Bete, visse Afgange. Der er dernæst truffet den Bestemmelse, at naar Byggefriheden indløses, skal Bebyggelsen ske i Overensstemmelse med Byggeloven, og jeg skal her bemærke, at det er Krigsbestyrelsen, som har afsørgt, at den indenbys Byggeslov blev indført øieblikkelig. Det er Krigsbestyrelsen, hvem det er lykkedes at udvirke, at den nævnte Byggeslov ikke blev indført paa dette Terrain, medmindre Byggefriheden blev erhvervet, hvilket altsaa har tilfølgende, at forsaavidt den nævnte Byggeslov angaaer, kan Ingen forlange de paagjældende Bygninger nedrevne, medens naar Krigsbestyrelsen ikke havde paa Grundejernes Vegne insisteret paa, at Byggesloven for den indre Stad ikke maatte blive indført, før Byggefrihed var erhvervet, vilde derved være blevet paaført Gierne af Bygningerne store Vanfligheder og Ulemper. Man har tværtimod givet disse Giere — hvis Bygninger, som den ærede Forslagsstiller bemærkede, ere saa vidt og langt strøede omkring, som om man havde taget en Vegetationsklasse, og strøet dem omkring uden Orden og Plan — disse Bygninger, hvis Bortryddelse er i det Almindelige og de andre Grundejeres Interesse, har man af reen Skaansomhed tilladt at blive staaende henholdsvis i 2½ og over 6 Aar, og derved paadraget sig et Ansvar overfor alle de andre Grundejere derude, som udgjøre den store Flekkethed. De andre Grundejere ere nemlig blevet satte i en betydelig Værdiforhøjelse for Denaelsen af Byggefrihed under den Forudsætning, at alle de lovede Afgange og Bete ogsaa bragte tilveie, og de ville ogsaa kun kunne bygge med Nytte, naar de komme under Byggeslovens Beskyttelse. Her er nu f. Ex. en Mand,